

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **T.P.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu dniu 30 czerwca 2025 r. w Izbie Karnej
zażalenia obrońcy skazanego
na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu
Okręgowego w Elblągu z 3 kwietnia 2025 r. sygn. akt VI Ka 486/23
o uznaniu za bezskuteczny wniosku obrońcy T.P. o przywrócenie terminu do
złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu
Okręgowego w Elblągu
z 9 maja 2024 roku, sygn. akt VI Ka 486/23

p o s t a n o w i ł:

**zmienić zaskarżone zarządzenie w ten sposób, że przywrócić
obrońcy termin do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku
Sądu Okręgowego w Elblągu z 9 maja 2024 roku, sygn. akt VI Ka
486/23 wraz z uzasadnieniem**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 3 kwietnia 2025 r., sygn. akt VI Ka 486/23 uznano
za bezskuteczny wniosek obrońcy skazanego o przywrócenie terminu do złożenia
wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia Sądu Okręgowego w
Elblągu z 9 maja 2024 roku, sygn. akt VI Ka 486/23.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia, podstawą
rozstrzygnięcia było przyjęcie, iż wniosek nie został złożony w zawitym terminie 7

dni od daty ustania przeszkody, która uniemożliwiała dokonanie określonej czynności w ustawowym terminie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, bowiem jak wynika z akt sprawy, działający w toku postępowania odwoławczego obrońca skazanego nie stawił się na rozprawę apelacyjną, na skutek – jak wprost oświadczył ww. obrońca – błędu (k. 1171). Nie ulega natomiast wątpliwości, że zaniechanie obrońcy nie może wywołać negatywnych konsekwencji po stronie skazanego. Odnosząc się do argumentacji zawartej w zaskarżonym zarządzeniu, wskazać należy - na co słusznie zwrócił uwagę obrońca, iż w momencie przestąpienia do wykonywania kary pozbawienia wolności, skazany nie miał obrońcy, zaś osadzenie w zakładzie karnym również znacząco utrudniło skazanemu kontakt z potencjalnym obrońcą. Powyższe okoliczności należy wziąć pod uwagę, rozważając czy wniosek o przywrócenie terminu został złożony z zachowaniem pozostałych warunków formalnych określonych w art. 126 § 1 k.p.k.

Zbadanie zasadności wniosku o przywrócenie terminu do dokonania wskazanej czynności procesowej musi być w pierwszej kolejności poprzedzone ustaleniem, że wniosek ten został złożony przez obrońcę z zachowaniem terminu zawitego określonego w art. 126 § 1 k.p.k., tj. przed upływem siedmiu dni od ustania przeszkody uniemożliwiającej jego zgłoszenie. Jest to warunek formalny, którego niezachowanie powoduje, że wniosek taki stanowi czynność prawnie bezskuteczną w rozumieniu art. 122 § 1 k.p.k. i nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu. w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Sądu Najwyższego, uwzględniając szczególne okoliczności sprawy, a przede wszystkim fakt, że działający na etapie postępowania odwoławczego obrońca popełnił błąd, co do którego wprost się przyznał, uznać należało, że przyczyna niedotrzymania terminu zawitego ustała z chwilą udzielania porady prawnej i ustanowienia nowego obrońcy, tj. 21 lutego 2025 r., w związku z czym obrońca składając przedmiotowy wniosek 25 lutego 2025 r. uczynił to w terminie 7 dni od ustania przyczyny uchybienia terminowi.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz uwzględniając, że wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu nowy obrońca złożył pismo procesowe, co do którego strona uchybiła terminowi, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia

[WB]

[a.ł]